

B'midbar

(The Rabbi's son)

The fourth book of Torah will chronicle the approximately 38 1/2 years of wanderings of the generation of the Exodus from Mount Sinai, where the Redeemed Community received the Torah, through the hot, dusty desert to Mount Nebo, where Y'hoshua [Joshua], son of Nun, replaced Moshe as the Friend of the Bridegroom. This Sefer is about determining who will - and will not - continue to increase in love for the Bridegroom-King and continue to passionately sh'ma His Voice in the face of real life, real pain, real fear, and real sandal-meets-the-sand situations.

All the events chronicled in the last half of the book of Exodus and the entire book of Leviticus occurred at one place - the glorious Cloud-enveloped mountain of revelation Torah calls Sinai. The events we are going to read about in the first nine plus chapters of Sefer B'midbar will occur at this mountain as well.

Numbers 1:1(b) sets the theme of this book right up front. This book is going to be about lifting our heads and getting a full-on Bridal perspective concerning the world around us - and why we are here in it at such a time as this.

It is a season for the lifting of heads. It is a season for getting a new perspective, a new vision, a new focus, and a new center-of-gravity for our lives. It is a season for saying tearful good-byes to some old and dear friends with whom we sweated and groaned side-by-side as Pharaoh's slaves in Egypt, and to move forward at the Holy One's Word to set up a new kind of higher-purpose camp environment alongside people whose callings and spiritual DNA look more like ours than we may initially be comfortable with.

Why a census? Why here?

The Holy One did not by any means intend for us to leave Sinai the way we came. He intended to totally restructure not only the way we see Him but also the way we see ourselves and each other. Hence the Holy One said "*Ish al-diglo*" [Each man with his own banner]. Each man was called upon to take his wife and children if he had any, as well as his tent and whatever animals, carts and belongings he had brought out of Egypt, and move.

Ish al-diglo [Each man with his own banner] – i.e. every man over the age of 20 was called upon to leave his "buds" and "homeys", go to the part of the camp *al-ot l'veyt avotam* [at/around the banner of his father's household] – i.e. that place in the camp specifically assigned by the Holy One to his ancestral or adopted tribe, and start a new life.

Each man's first task was to find his tribe. Each tribe had its own banner, with its own colors and images, to which its members were instructed to rally.

Numeri

(The Rabbi's son)

Het vierde boek van de Torah zal de geschiedenis beschrijven van zo'n 38 1/2 jaar rondtrekken van de Exodus generatie vanaf de berg Sinai, waar de Verloste Gemeenschap de Torah ontving, door de hete, stoffige woestijn heen naar de berg Nebo, waar Y'hoshua [Joshua], Zoon van Nun, Moshe verving als de Vriend van de Bruidgom. Deze Sefer (boekrol) gaat over het bepalen van wie wel - en wie niet - in liefde voor de Bruidgom-Koning zal blijven toenemen en met passie Zijn stem zal *sh'ma*-en in het aanschijn van het echte leven, echte pijn, echte angst en echte situaties op het zand.

Alle gebeurtenissen die in de laatste helft van het boek Exodus en het gehele boek Leviticus werden opgetekend, gebeurden op één plaats – bij de door de glorierijke Wolk ingepakte berg van openbaring die de Torah Sinai noemt. De gebeurtenissen die we in de eerste negen plus hoofdstukken van Sefer B'midbar zullen lezen, zullen ook bij deze berg plaatsvinden.

Numeri 1:1 (b) geeft meteen het thema van dit boek aan. Dit boek gaat over het opheffen van onze hoofden en het krijgen van een volledig bruidsperspectief m.b.t. de wereld om ons heen - en waarom we hier zijn in zo'n tijd als deze.

Het is een tijd voor het opheffen van hoofden. Het is een tijd voor het krijgen van een nieuw perspectief, een nieuwe visie, een nieuwe focus en een nieuw zwaartepunt voor ons leven. Het is een tijd om met tranen in de ogen afscheid te nemen van een aantal oude en lieve vrienden met wie we zij aan zij gezweet en gekreund hebben als Farao's slaven in Egypte, en vooruit te gaan op het Woord van de Heilige om een nieuw soort hoog doel kampomgeving op te zetten - naast mensen waarvan de roeping en het geestelijk DNA meer op het onze lijkt dan dat we er ons aanvankelijk goed bij voelen.

Waarom een volkstelling? Waarom hier?

De Heilige was op geen enkele manier voornemens om ons de Sinai te laten verlaten zoals we zijn gekomen. Hij was van plan om niet alleen de manier waarop we Hem zien maar ook de manier waarop we onszelf en elkaar zien totaal te veranderen. Vandaar dat de Heilige "*Ish al-diglo*" [Elke man bij zijn eigen banier] zei. Elke man werd opgeroepen zijn vrouw en kinderen te nemen, als hij ze had, evenals zijn tent en alle dieren, karren en eigendommen die hij uit Egypte had meegebracht, en te verhuizen.

Ish al-diglo [Elke man bij zijn eigen banier] – d.w.z. dat iedereen ouder dan 20 jaar werd opgeroepen zijn "makkers" en "knussigheden" te verlaten, om naar het gedeelte van het kamp te gaan *al-ot l'veyt avotam* [bij/rond de banier van zijn vader's familie] – d.w.z. de plaats in het kamp die door de Heilige specifiek aan zijn voorouders of aangenomen stam is toegewezen, en een nieuw leven te beginnen.

De eerste taak van elke man was om zijn stam te vinden. Elke stam had zijn eigen banier, met eigen kleuren en afbeeldingen; daar moesten de leden zich bij verzamelen.

Finding one's tribal banner however was by no means the end of the odyssey. Once he had located the banner of his tribe, each man was then required to seek out his specific clan within that tribe.

It was at that point that the head of each household was to adopt and erect a "standard" around which its members could rally.

Then finally, once a man located his family's standard he was then to pitch his tent 'in his father's house' – i.e., alongside the tent of his father and mother [if living], and the tents of his brothers, his cousins, his aunts, his uncles, or whichever family members then living were most closely related to him.

All of this activity occurred around and in a prescribed proximity to the Manifest Presence of the Holy One, resting on the Tent of Meeting, which formed a stationary island in a sea of orchestrated movement.

What a wonderful scene this procession must have presented to the angels who watched over the camp!

Focusing On Destiny and Inheritance Instead of Mere Survival

Why the mass relocation? Why did every father take his wife and children, pull up tent stakes that had been in place for months, pack up belongings, and move a few thousand feet at most?

It was a sublime act of faith. The Holy One had decreed that the land flowing with milk and honey which He was giving to His People as an inheritance would be allocated to tribes, and among the clans and families within those tribes. Not only that, He had indicated that the right to occupy the land would for all time be a heritage of the tribe, clan, and family to which one belonged.

In order to claim one's inheritance and portion in the land one did not have to - and indeed could not - perform any service or give anything of monetary worth to the treasury, or excel at any individual or community activity. There also was to be no Oklahoma-style "land rush" once we reached the Land of Promise. The key to claiming one's inheritance was going to be one thing and one thing alone – acknowledging - and then becoming - who we were created to be.

Family ties had to be acknowledged and strengthened because it was through family-centered devotion to the Holy One, in the celebration of the Shabbat [Sabbath] and the Mo'edim [Divine Appointments He Established for Us] as well as in the tending of the Land of Promise, that the Holy One's people were to become a light to the nations.

Sefer B'midbar is a book about choreographed movement, not about perpetuation of the status quo. It is a book about seizing the day, not dreaming of it. It is in this book we discover that he who hesitates is lost. Sefer B'midbar is a book for and about doers - not of and for theologians.

Sefer Vayikra was all about learning to lie down in green pastures and rest by still waters under the watchful eye of

Het vinden van de banier van een stam was echter niet het einde van de omzwerwing. Van zodra hij het vaandel van zijn stam had gelokaliseerd, moest elke man zijn specifieke familie binnen die stam zoeken.

Het was met dat doel dat het hoofd van elk gezin een "standaard" moest kiezen en oprichten, waarrond de leden zich zouden kunnen verzamelen.

Eindelijk, zodra een man de standaard van zijn familie gelokaliseerd had, moest hij zijn tent 'in zijn vader's huis' neerzetten, d.w.z. naast de tent van zijn vader en moeder [als ze nog leefden], en de tenten van zijn broers, zijn neefjes, zijn tantes, zijn ooms, of welke familieleden die dan leefden die het meest nauw verbonden met hem waren.

Al die activiteit vond plaats rond en in een voorgeschreven nabijheid van de Manifeste Aanwezigheid van de Heilige, die op de Tent van Ontmoeting rustte, welk een stationair eiland vormde in een zee van georkestreerde beweging. Wat een prachtige scene moet deze optocht zijn geweest voor de engelen die over het kamp zagen!

Focus op de bestemming en de erfenis, in plaats van louter overleving

Waarom die massaverplaatsing? Waarom heeft elke vader zijn vrouw en kinderen genomen, de tentstokken die maandenlang op hun plaats zaten uitgetrokken, bezittingen opgepakt en ze hooguit zo'n 600 meter verplaatst?

Het was een sublieme daad van geloof. De Heilige had bepaald dat het land dat van melk en honing vloeit, dat Hij als erfdeel aan Zijn volk ging geven, zou worden toegewezen aan stammen en aan clans en families binnen die stammen. Niet alleen dat; Hij had aangegeven dat het recht om het land te bezetten voor altijd een erfgoed van de stam, clan en familie zou zijn waartoe men behoort.

Om op z'n erfenis en het gedeelte in het land aanspraak te maken, hoefde men geen dienst te verrichten of iets van z'n monetaire waarde aan de schatkist te geven of uit te blinken bij enige individuele of gemeenschapsactiviteit. Er was ook geen Oklahoma-achtige "stormloop" van zodra we het Land van Belofte bereikten. De sleutel tot het aanspraak maken op z'n erfenis zou slechts één ding zijn - instemmen - en dan worden - zoals we van bij de schepping bedoeld zijn.

Gezinsbanden moesten worden erkend en versterkt omdat het door middel van gezinsgerichte toewijding aan de Heilige - in de viering van de Sabbat en de Moedim (Goddelijke afspraaktijden die Hij voor ons vaststelde), evenals het gericht zijn naar het Land van Belofte - dat het volk van de Heilige een licht zou worden voor de naties.

Sefer B'midbar is een boek dat over georkestreerd bewegen gaat, niet over de voortzetting van de stilstand. Het is een boek om de dag te plukken en niet te dromen. Het is in dit boek dat we ontdekken dat hij die aarzelt, verloren gaat. *Sefer B'midbar* is een boek voor en over doeners - niet van en voor theologen.

Sefer Vayikra (Leviticus) ging over leren liggen in groene weiden en rusten bij stille waters onder het waakzame

the Great Shepherd. Sefer B'midbar, by way of contrast, is all about walking with the Shepherd down real-time paths of real-time righteousness with Him, and ultimately passing with Him through the valley of the shadow of death. In this sefer we learn the hard lessons about getting up off the study hall floor and following the Shepherd of our souls wherever and whenever He leads.

Do you know where in the Camp you fit in?

What we are called to by the Bridegroom-King is much greater than 'personal faith', 'personal salvation', or even a 'personal relationship' with a personal savior. What we called to do is to take up a pre-designed, pre-planned role in a Kingdom that is much, much bigger than ourselves. We are called to join a throng that is madly in love with and passionately in pursuit of a Glorious King. We are called to become living stones fitly joined together with others from many tribes, tongues, and nations to form an eternal, unshakeable Kingdom – a Kingdom that will set the standard of righteousness both in this world and in the World to Come. While we are issued the invitation to this Kingdom separately and are each loved uniquely, each of us is designed to serve as an integral component in a Great Master Plan – a Glorious Plan of Redemption for Creation which encompasses all ethnic groups and generations of man. The object of our prayers and meditations is never to be 'My Father . . .'; it is always to be to 'Our Father'.

Are you capable of putting aside your own agenda and overcoming your own attitudes, offenses and opinions for the sake of being a 'good soldier' of the Kingdom? Will you be a trustworthy comrade – or will you instead act like a preening prima donna, a malicious malcontent, or a dissension-causing dissenter? Will you inspire others with humility, service, and enthusiasm for the Ways and Wisdom Bridegroom-King – or will you poison the spheres of influence you have in the camp and the world with sarcasm, cynicism, criticism, condemnation, negativism, judgmentalism, self-righteousness, and *l'shon ha ra*?

Are you prepared to, without a word of complaint, step out of the limelight - and leave your comfort zone - and be a supporting cast member, receiving no personal credit or accolades from others, when grunt work and humble service are what is needed for the purposes of the Kingdom?

Will you commit to never leave a fellow soldier behind? Or will you turn on your brothers and sisters when they get tired, hungry, wounded and hurting, and do not have the strength or energy to do what you think they should do or be who you think they should be?

Eating a steady diet of fruit of the tree of the knowledge of good and evil has turned the default nature of the human species into that of angry cynics and harsh judges and self-righteous hypocrites and drama queens and

oog van de Grote Herder. In *sefer B'midbar*, daarentegen, gaat alles om met de Herder te gaan via actuele paden van actuele gerechtigheid, om uiteindelijk met Hem door het dal van de doodsschaduw te gaan. In deze boekrol leren we de harde lessen over het opstaan uit de studiezaal en het volgen van de Herder van onze zielen, waar en wanneer Hij ons leidt.

Weet je waar je in het kamp past?

Waar wij door de Bruidegom-Koning toe geroepen worden, is veel groter dan 'persoonlijk geloof', 'persoonlijke redding' of zelfs een 'persoonlijke relatie' met een persoonlijke redder. Waar we toe geroepen zijn is om een vooraf bedachte, vooraf geplande rol in een Koninkrijk op te nemen die veel groter is dan wijzelf. Wij worden geroepen om deel te nemen aan een menigte die erg verliefd is op en gepassioneerd is door het verlangen van een Roemrijk Koning. Wij worden opgeroepen om levende stenen (1 Pet. 2:5) te worden die met anderen uit vele stammen, talen en naties wel samengevoegd zijn om een eeuwig, onwankelbaar Koninkrijk te vormen - een Koninkrijk dat de standaard van gerechtigheid zal stellen in zowel deze wereld als in de wereld die komt. Terwijl we de uitnodiging tot dit Koninkrijk afzonderlijk verkondigen en ieder op een unieke wijze geliefd zijn, zijn we allemaal ontworpen om als een integraal onderdeel te dienen in een groot masterplan - een glorieus plan van verlossing voor de schepping die alle etnische groepen en generaties van de mens omvat. Het doel van onze gebeden en meditatie is nooit 'Mijn Vader' . . .; Het moet altijd 'Onze Vader' zijn.

Ben je in staat om je eigen agenda opzij te zetten en je eigen standpunten, fouten en meningen opzij te zetten om een 'goed soldaat' van het Koninkrijk te zijn? Zal je een betrouwbare kameraad zijn - of zal je daarentegen je gedragen als een afgestofte prima donna, een kwade malcontente of een onenigheid veroorzakende dissident zijn? Zal je anderen inspireren met nederigheid, dienstbaarheid en enthousiasme voor de Wegen en Wijsheid van de Bruidegom-Koning? Of wil je de invloedssfeer die je in het kamp en de wereld hebt vergiftigen met sarcasme, cynisme, kritiek, veroordeling, negativisme, oordeel, eigengerechtigheid, en *l'shon hara* (boze tong)?

Ben je bereid om zonder een woord van klacht uit de schijnwerpers te stappen – en je comfortzone achter te laten - en een steunend lid te zijn, dat geen persoonlijk krediet of toewijding van anderen krijgt wanneer vervelend werk en nederige dienstverlening nodig zijn voor de doelen van het Koninkrijk?

Zal u zich ertoe verbinden om nooit een medesoldaat achter te laten? Of ga je je op je broers en zussen richten en als ze moe, hongerig, gewond en gepijnigd raken en niet de kracht of energie hebben om zich te gedragen zoals jij denkt dat ze zouden moeten, of zijn zoals jij denkt dat ze zouden moeten zijn?

Het eten van een constant dieet van de boom van de kennis van goed en kwaad, heeft de normale aard van de menselijke soort veranderd in die van boze cynici en harde rechters en zichzelf rechtvaardigende hypocrieten en

preening prima donnas and obsessive-compulsive control freaks.

A Special Kind of Toldot

As it has been translated into English the third chapter of the book of Numbers begins by saying "These are 'the generations' of Moshe and Aharon." What kind of list of 'generations' is this? But wait - could it be that, in this context at least, the correct interpretation of the Hebrew word *toldot* is not 'generations' after all? Think about it. What Torah is about to discuss with regard to the tribe known as the *Levi'im* ['Levites'] is not going to have much at all to do with the 'generations' of Moshe and Aharon, but is going to be focused on something entirely different - namely, the "lot" the placement in the camp, and ultimately the inheritance in the Holy One, of the various clans and families descended from Levi. This is altogether consistent with the true meaning of the Hebrew word "*toldot*", which can mean 'generations', but more particularly refers to the whole gamut of family history and inheritance.

drama-koninginnen en opgetutte prima donnas en obsessief dwingende controle freaks.

Een speciaal soort Toldot

De vertaling van het derde hoofdstuk van het boek Numeri begint met te zeggen: Dit zijn 'de generaties' van Moshe en Aharon." Wat voor soort lijst van 'generaties' is dit? Maar wacht - zou het kunnen zijn dat in deze context althans de juiste interpretatie van het Hebreeuwse woord *toldot* helemaal niet 'generaties' is? Denk er even over na. Wat Torah nu gaat bespreken m.b.t. de stam die bekend staat als *Levi'im* ['Levieten'], zal heel weinig te maken hebben met de 'generaties' van Moshe en Aharon, maar zal zich richten op iets helemaal anders - namelijk de 'toewijzing', de plaatsing in het kamp en uiteindelijk de erfenis in de Heilige, van de verschillende van Levi afkomstige clans en families. Dit is geheel in overeenstemming met de ware betekenis van het Hebreeuwse woord "*toldot*", wat 'generaties' kan betekenen, maar meer in het bijzonder betrekking heeft op het hele gamma van familiegeschiedenis en erfenis.

